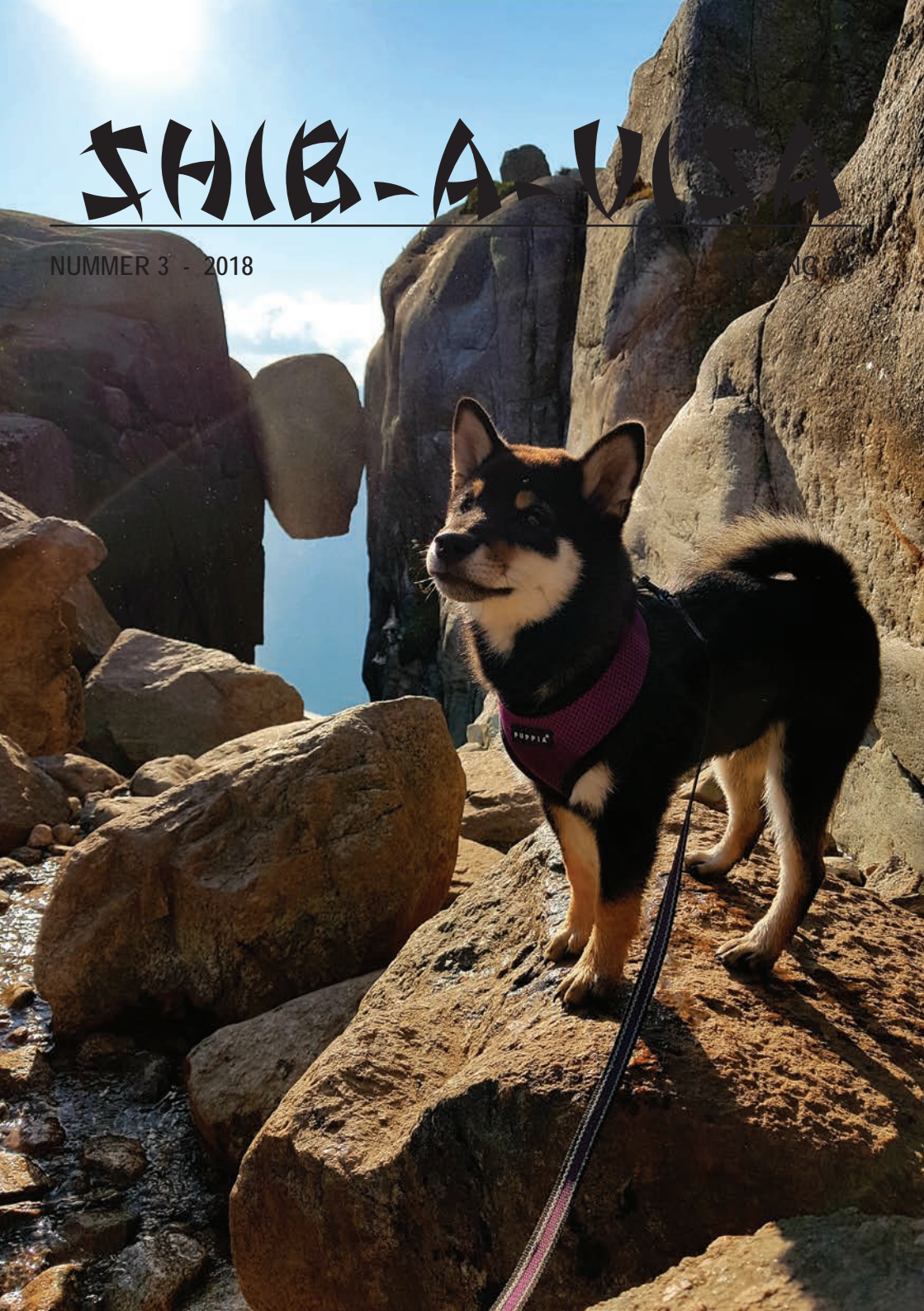

SHIB-A-WALK

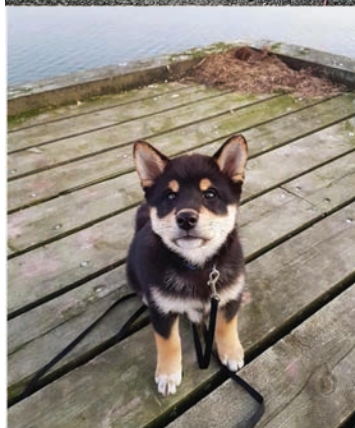
NUMMER 3 - 2018

NR 3

HUSK Å BRUKE #SHIBAVISA NÅR DU POSTER BILDER PÅ INSTAGRAM. KANSKJE ER DET DITT BILDE SOM BLIR VIST I NESTE UTGAVE AV AVISA. BRUK OGSÅ GJERNE #NORSKSHIBAKLUBB SÅ ER DET KANSKJE DITT BILDE SOM BLIR DELT PÅ KLUBBENS INSTAGRAMKONTO.

INNHOLDSFORTEGNELSE

LEDEREN HAR ORDET	SIDE 4
REDAKTØREN HAR ORDET	SIDE 5
KONTAKTLISTE	SIDE 6
DA AIKO FIKK HERREBESØK	SIDE 8
HJEMMEFØDSEL	SIDE 14
HVA SKAL BARNET HETE?	SIDE 16
OPPVEKST OG OPPLEVELSER	SIDE 18
ÅRETS BRUKSHUND	SIDE 25
HVA SER DOMMEREN ETTER?	SIDE 30
AGILITYKURS	SIDE 35
KRITIKKER - KAI	SIDE 37
REFERATER	SIDE 38

FORSIDEFOTO: LARS (ØLENSKJOLDS MY ONLY COPY), AV LOTTE NAVRATIL
BAKSIDEFOTO: AMANDA OG DEXTER (SUZUMARU AV ENERHAUGEN)
AV LAILA NAGEL

ANNONSEPRISER:

HELSEIDE I ENKELTNUMMER: 100,-
HELSEIDE HELÅRSANNONSE: 300,-
HALVSEIDE I ENKELTNUMMER: 75,-
HALVSEIDE HELÅRSANNONSE: 250,-
KOMMERSIELLE ANNONSER: 3 X PRIS

KLUBBEN PÅ NETT:
WWW.NORSKSHIBAKLUBB.NO
KLUBBENS KONTO: 9486 05 45343

VI TAR SVÆRT GJERNE IMOT STOFF TIL AVISA
SEND EN MAIL TIL: REDAKTOR@NORSKSHIBAKLUBB.NO

LEDEREN HAR ORDET

Varm hilsen fra leder!

Først og fremst vil jeg på veiene av styret få gratulere medlemmene og klubben med vel overstått 20års feiring! Styret håper dere setter pris på "jubileumspinen" som er en gave til hvert av medlemmene og følger med i dette nummeret av avisa. Forøvrig kan det nevnes at dette er den siste klubb-effekten trykket med "gammel" logo. Ønsker du fler pin's kan du kjøpe det på vår stand på dogs4all eller bestille av klubb-effekt ansvarlig, kasserer.

Slappe shibaer og gjennomstekte hundeeiere har nå endelig kommet i normal gjenge igjen etter århundredets varmeste sommer på østlandet. Jeg har hele sommeren fulgt medlemmene og klubben på sosiale medier. Det er utrolig gøy å se hvor flinke dere er til å tilpasse dere sommervarmen med kjølematter,

ekstremt tidlige morgenturer, fjellturer og badeturer..... Dette må ha vært det året flest shibaer lærte å like vann!!

Styret er også kommet i gang etter ferien. Vi forbreder dogs4all, dommerseminar, valpepakker og følger opp vedtak i fra årsmøte. I den forbindelse trenger vi fortsatt hjelp og etterlyser forslag til logo og folk som kan hjelpe oss med en ny nettside.

I klubben øker aktivitetsnivået utover høsten. Følg med på fb sidene i ditt distrikt, hjemmesiden vår og "jungeltelegrafan" for bli med på kurs, treff og fellesturer. Veit dere om shibaeiere som ikke bruker sosiale medier så dra dem med ut på tur og hold dem oppdater på hva som skjer i klubben. Vi shiba- folk skal ha det trivelig i sammen og nyte godt av aktivitetene i klubben!!

Jeg minner også om muligheten til å melde seg på bevegelig blodsporprøve for klubben. Å trene blodspor er en super aktivitet hvor hunden får brukt hode og nesene å vi må lære oss å lese kroppsspråket til hundene våre. En bevegelig prøve på seinhøsten kan være et supert mål med en slik trening.

Jeg gleder meg til å se mange av dere utover høsten og håper at dem som har muligheten besøker oss, hjelper til og stiller i sammen med oss i raseparaden på dogs4all!!

Mvh Vibeke

REDAKTØREN HAR ORDET

Kjære shibavenn!

En varm og deilig sommer ligger nå bak oss. Til tider har det vært litt for hett, men vi har kunnet være mye ute og vi som bor langs kysten har kost oss med fine kvelder på stranda.

Håper alle har hatt en god sommer, at batteriene er fullada og at man er klar for høst og vinter. Nå er det flere utstillinger på gang og Dogs4all nærmer seg. Dommere til neste års Japanspesial er også klar, så hva er da mere passende enn at man i denne utgaven av Shib-a-visa får høre litt om hva Christen Lang ser etter når han dømmer.

I tillegg har vi fått en veldig fin artikkelserie fra Ole Arntzen og Birgitte Hageseter om hvordan det var å få valper på Aiko. Veldig interessant!

Håper klubbens medlemmer følger styrets oppfordring og sender inn forslag til ny logo. Selv er jeg veldig spent på hva som blir valgt.

Er det noe dere savner i avisa eller har du et bidrag du vil ha med, send meg gjerne en e-post.

Ønsker alle får en fin høst, håper flere bestemmer seg for å gå bevegelig blodsporprøve. Kan anbefales, det var veldig gøy!

Gro Karete

KONTAKTPERSONER

STYRET

LEDER:

Vibeke Standal
Telefon: 93 26 06 76
E-post: standal79@hotmail.com

NESTLEDER:

Hege Urdal
Telefon: 41 41 71 24
E-post: hegeurd@gmail.com

SEKRETÆR:

Vanja Marie Sigvartsen
Klubbens adresse:
Tomasjordnes 43-402
9024 Tomasjord
Telefon: 95 16 22 17
E-post: sekretar@norskshibaklubb.no

KASSERER:

Amanda Wad Henriksen
Telefon: 92 24 11 17
E-post: aw.henriksen@gmail.com

STYREMEDLEM:

Eivind Mjærum
E-post: eivind.mjaerum@mjaerumhogda.no
Tlf: 95782085

STYREMEDLEM:

Mette Sustad Vedal
E-post: m.vedal@hotmail.no
Telefon: 47294851

STYREMEDLEM:

Frida Dybedal
Telefon: 90 07 02 53
E-post: fridadybedal@gmail.com

1.VARAMEDELEM:

Ole Arntzen
Epost: olea@uib.no
Adresse: Myrdalskogen 202
5117 Ulset
Tlf: 4816291

2.VARAMEDELEM:

Kristin Bugge Moe
Epost: krib.moe@gmail.com
Tlf: 93284372

3.VARAMEDELEM:

Yumi Hirai
Epost: y_hirai@hotmail.com
Tlf: 48079696

DISTRIKTSKONTAKTER

ØSTLANDET: OSLO, AKERSHUS,
BUSKERUD, ØSTFOLD, VESTFOLD,
HEDEMARK, OPPLAND

Maiken F. Brenden

Telefon: 98 49 95 92
E-post: maikenbre@gmail.com

VESTLANDET: HORDALAND, SOGN
OG FJORDANE

Gullborg R. Knudsen

Telefon: 92 85 49 11
E-post: g.r.knuds@gmail.com

SØR-VESTLANDET: ROGALAND

Gro Karete Bråtveit

Telefon: 91 61 46 83
E-post: redaktor@norskshibaklubb.no

SØRLANDET

Tone B. Nilsen

Telefon: 48 15 31 90

NORD-NORGE: NORDLAND, TROMS, FINNMARK

Lone Fillipsen

Telefon: 99 59 40 74

E-post: hfillips@online.no

MIDT-NORGE: TRØNDELAG

Sissel Skjelbred

Telefon: 97 56 70 22

E-post: k-svends@online.no

SØNDRE MIDT-NORGE: TIDL. SØR-TRØNDELAG OG MØRE

Kristin Bugge Moe

Epost: krib.moe@gmail.com

Tlf: 93284372

ANDRE KONTAKTPERSONER

AGILITY

Lise Kommisrud

Telefon: 91 68 70 47

E-post: lisekom@online.no

LYDIGHET

Sissel Skjelbred

Telefon: 97 56 70 22

E-post: k-svends@online.no

RALLYLYDIGHET

Bente Kittelsen Pedersen

Telefon: 45 86 05 45

E-post: shiba.habagou@outlook.com

BRUKS

Laila Nagel

Telefon: 91 66 85 79

E-post: laila@kennelkatsumoto.com

VALPEFORMIDLER

Christen Øvre Johansen

Telefon: 41 10 02 79

E-post:

valpeformidler@norskshibaklubb.no

KURSKOORDINATOR

Laila Nagel

Telefon: 91 66 85 79

E-post: laila@kennelkatsumoto.com

FRISTER FOR INNSENDING AV
MATERIELL TIL SHIB-A-VISA 2018:

15.november

E-post: redaktor@
norskshibaklubb.no

DA AIKO FIKK HERREBESØK

TEKST OG FOTO: OLE ARNTZEN

— Far, hvorfor brukes tisper / bitch som skjellsord?

En god far skal alltid ha et svar på lager. Da er det ingen ulempe å ha tilnavnet «Mr Wikipedia». Jeg gjenga noe jeg hadde hørt om tispenes oppførsel under møte med hannhunder i løpetiden.

— Så det er det samme som luremus? Det ordet hadde jeg ikke ventet fra den kanten. I forbauselsen klarte jeg ikke å svare annet enn «ja». Jeg burde lagt til at det ikke er pent å bruke det – selv om det burde bety en som har truffet en så håpløs elsker at hun måtte gi ham opp. Det sier egentlig mest om den som slenger «luremus» etter noen.

Det finnes en annen forklaring – nemlig at tisper er løssaktige. Av samme grunn har vi ordet «løpetid». Det kommer av at tispene gjerne prøver å stikke av for å ha seg med en hannhund under løpetiden. Historisk sett er nok dette den riktige forklaringen på hvorfor «tisper» brukes som en nedsettende betegnelse.

I nyere tid er bruken av ordet «tisper» påvirket av det engelske «bitch». Dette ordet har samme opprinnelse som vårt ord «bikkje», selv om «bikkje» brukes kjønnsnøytralt hos oss. Brukt om mennesker ble «bitch» opprinnelig brukt om løssaktige kvinner. «Bitch» var en større fornærmelse enn

«whore». Sannsynligvis ut fra logikken at det var verst å være gratis.

Siden har «bitch» fått nye betydninger, og brukes gjerne om en sjofel eller ærgjerrig kvinne. Trolig kommer denne betydningen fra luremusen. Det vil si oppførselen der tispene inviterer til paring, men trekker seg i siste liten. Dette gjentar seg gjerne flere ganger til stor frustrasjon for hannhundene – særlig de uerfarne. I slike tilfeller kan det være fristende å holde fast tispene for at hannhunden skal slippe til. Jeg synes dette er uetisk. Det frarådes også fordi det er ønskelig å bare avle videre på individer som lar seg pare på naturlig vis.

«Bitch» kan også bety noe som er elendig eller lavt på rangstigen. For eksempel i «Life's a bitch». Allerede de gamle grekerne brukte sitt ord for hund om mennesker de så ned på. Sikkert fordi hundene ofte måtte livnære seg på matrester. Der hunkjønn regnes som annenrangs, kommer hunhunden aller nederst.

Da vi fikk Aiko var avtalen at oppdretter kunne bruke henne til avl hvis hun viste kvaliteter som han ønsket å avle videre på. Joda, hun er frisk, har godt gemytt, og hun har gjort det bra på utstilling. Da tiden for paring nærmet seg, tenkte jeg det kunne være interessant å se hvordan hun ville oppføre seg. Luremus eller en flyfille? Det fikk jeg ikke sett, for paring burde skje på hannhundens hjemmebane. Dermed dro Aiko på besøk til oppdretter for å ha samvær med en flott hannhund. Selv med 5

gjennomførte paringer over to dager ble det ingen valper. Sånn er naturen noen ganger. Vi fikk prøve igjen ved neste løpetid – med en annen hannhund.

19 desember: Aiko er i løpetid. Med erfaring etter forrige løpetid regner jeg ut at Aiko vil være klar for paring på nyttårsaftnen. Forrige nyttårsaftnen ble Aiko veldig skremt av smell fra fyrverkeri. Det er uaktuelt å ha henne i byen. Hun skal være med oss på hytten. Oppdretter skjønner dette, og skal finne en fin hannhund som vi kan få låne med oss til fjells.

Tredje juledag: Jeg henter Matsu hos matfar. Jeg spør ham om Matsu kommer på innkalling. Det gjør han. Er det noe annet jeg bør vite? Ja, han beskytter maten sin. Så kjører jeg av gårde med en hannhund jeg bare som snarest har hilst på én gang før.

Vi er spente. Hvordan vil det være å plutselig få ansvar for en fremmed hund? Vil hundene komme godt overens? Blir det paring? Her snakker vi arrangert ekteskap, men shibaer er beryktet for å ha sine egne meninger om den saken. Vil Aiko være flyfille eller luremus?

Straks hundene møtes sanser Matsu at her er det tise i løpetid. Han går rett på sak og det ville ikke overrasket om Aiko hadde lagt ut en #metoo på Facebook-siden sin. Aiko svarer at hun ikke finner seg i slik oppførsel. Diskusjonen går mellom hundene. Vi lurte på om vi må skille hundene for å få litt ro. Heldigvis gir Matsu seg til slutt, og roen senker seg over hytten.

Det er godt med snø på fjellet. Hundene får hver sin langline og blir med som turfølge på skiturene mine. Når vi har passert de andre hyttene i området slipper jeg linene slik at hundene får mer frihet. Jeg vet det heter løpetid, men jeg tar sjansen på at Aiko ikke vil stikke av. Hun er jo allerede sammen med en kjekk hannhund, og er fortsatt ikke høyløpsk. Dessuten er det såpass mye løssnø at de ikke får satt opp noe særlig fart. Helst holder de seg bak meg i skisporet mitt. Der er det lettere å gå. Aiko markerer ofte og Matsu analyserer nøye. Han både snuser og smaker på markeringene.

Hundene går veldig godt sammen. Aiko rir gjerne på Matsu. Det er et tegn på at de liker hverandre. Det lover godt med tanke på paring. En kveld blir det likevel konfrontasjon. De har fått hver sin bit med tørket storfekjøtt og koser seg med dem. Matsu har gått fra sin når Aiko er ferdig med sin. Aiko tar biten til Matsu og da eksploderer han. Joda, jeg hadde fått beskjed om at Matsu beskyttet maten sin, men hadde ikke skjønnet hva det ville si i praksis. Jeg glemmer gode råd og går mellom for å skille dem. Heldigvis kommer jeg uskadd fra hendelsen. Heretter må vi være mer forsiktige med utdeling av mat og godbiter.

Lille nyttårsaften: Nok en fin dag med lang skitur. Denne gangen til Tjørnahorgi. En tur på om lag 1½ mil. Løssnø og ca 500 høydemeter gjør dette til en ganske krevende tur for små hunder. Andre hunder hadde nok blitt helt slått ut, men shibaer har mer å gå på. Ut på kvelden blir det aktivitet på stuegulvet. De hopper og spretter. Det virker som begge prøver å ri på den andre. Når Matsu er øverst kommer det et kort hyl fra Aiko samtidig som hun bråsnur. Nei, ikke ennå! Matsu er ingen dårlig elsker. Til slutt får han snøret i bånd. Ja, for redskapen sitter helt fast – og Aiko hyler. Hun hyler som jeg aldri har hørt henne hyle før. Hvor er hørselvernet? Hylingen gir seg etter ca et minutt, men de henger sammen i ca 10 minutter. I ettertid er jeg blitt fortalt at hundene kan få panikk og at man bør holde dem fast for at de ikke skal skade seg. Spesielt anbefales det å holde/berolige/trøste tispene. Denne gangen gikk det heldigvis bra. Sikkert en fordel at begge hadde vært gjennom dette før. Dessuten er paring med heng noe som i millioner av år har foregått uten menneskelig hjelp.

Nyttårsaften: Jeg blir vekket til lyden av paringsdans på stuegulvet. Avløses av hylingen fra Aiko. Om kvelden smeller det fra nyttårsraketter rundt omkring i hyttefeltet, men mye mindre enn hjemme. Begge hundene forholder seg rolig.

Første nyttårsdag: Sønn som Aiko hylte under paringene, hadde jeg trodd at hun ville være skremt fra å pare seg flere ganger. Neida,

om kvelden blir det nok en paring på stuegulvet. Forspillet avviker fra de foregående dagene ved at Aiko er mer pågående. Ingen hyling fra Aiko når de henger sammen.

Andre nyttårsdag: Skitur opp til stedet vi kaller «Skikjelken». Der viser Aiko uten blygsel at hun vil ha mer. Dels rider hun på Matsu. Dels slikker hun på hans edlere deler. Dels stiller hun seg opp foran ham. Hvis Matsu hadde hatt sin egen Facebook-side, så er jeg sikker på at han hadde lagt ut en #metoo. Nå står han bare og kikker fortvilet bort på meg med bedende øyne som han vil si «Må jeg?» eller «Hjelp meg!». Innimellom bestiger han Aiko, men går snart av igjen. Endelig er paringen ordentlig i gang – på en fjellknaus i ca 10 grader minus. Det er jammen bra de har god og varm pels. Begge hundene forholder seg rolig mens de henger sammen. De bare lener seg dovent fra hverandre. Det virker som de tenker «Sukk, så er vi der igjen. Vi må vente her til vi henget løsner.»

Oppsummering etter en knapp uke på fjellet med herrebesøk til Aiko. Aiko har vært litt luremus, men også ekstremt løsaktig. De har gjennomført 4 paringer. Vi kan si «godt jobbet» og «oppdrag utført» til Matsu. Så er det bare å vente. Etter 4–5 uker skal det være mulig å se på tispene om hun er drektig – ikke for meg, men oppdretter har mer erfaring med slikt. Joda, pattene har blitt mer markerte og matlysten har variert mye, men slik var hun også etter første gangs paring. Da viste det seg at hun bare hadde innbilt svangerskap. Uten tydelig kul på magen konkluderer vi litt skuffet at hun har nok et innbilt svangerskap.

Tiden går. Pattene krymper ikke. Har hun ikke blitt litt rundere? Her må det være noe på gang! Vi venter litt før oppdretter får se henne igjen. Han er ikke i tvil. Aiko er drektig. Sannsynligvis med to valper. Termin regnes som 9 uker (63 dager) etter første paring. Det blir 3 mars, men fødsel avviker ofte fra beregnet

termin. Vi hadde allerede tenkt litt på hva vi måtte ha på plass før Aiko fikk valper. Nå måtte det handles. Noen pallekarmen fikk fungere som valpekasse. Så fant vi en rimelig og lettvaske hundeseng som passet ganske greit innenfor pallekarmene. Nå var vi klare.

6.mars kom Nikito og Killua til verden.

Denne høsten arrangerer NKK oppdretterskole/kurs for de som måtte være interesserte. Kynologikurs er også satt opp noen steder, så dersom man er litt ekstra nysgjerrig er det bare å melde seg på.

Hvorfor henger hunder sammen under paring?

Under paringen sveller hannens penis samtidig som hunnens skjedeåpning trekker seg sammen slik at hundene blir låst fast i hverandre. På engelsk kalles dette fenomenet «copulatory tie». Av mangel på noe bedre, kaller jeg det «heng» på norsk. Naturen utvikler seg helst mot det som er mest gunstig for å bringe genene videre til neste generasjon, men det er uklart hvordan hendet er gunstig. Utenom hundene, forekommer heng hos andre hundedyr som ulv, rev, coyote og sjakal. Unntaket er afrikansk villhund som ikke har heng, eventuelt bare et kort heng (under et minutt). Trolig fordi de bor på steder der det forekommer store rovdyr og de blir alt for sårbare under hengfasen. Teorier finnes. For hannen kan det være gunstig at tispene er utilgjengelig for andre hanner under hendet, men det forklarer ikke hvorfor hunnens skjedeåpning trekker seg sammen. Hannen får sendt mer sæd inn i tispene i løpet av det første minuttet av hendet, men det forklarer ikke hvorfor hendet vanligvis varer i 10–15 minutter, og noen ganger opp mot en time. Nok en teori er at hendet starter prosesser hos tispene som hjelper på befruktingen. Trolig er svaret en kombinasjon av alle de tre teoriene.

NB! Hunder i heng skal ikke skilles. Spyling med kaldt vann hjelper ikke, men du risikerer å stresse hundene slik at de skader seg.

HJEMMEFØDSEL

TEKST OG FOTO: BIRGITTE HAGESETER

Dagene har begynt å få lengde igjen, og om ikke lenge er det vår. Vi har hatt noen spennende uker siden årsskiftet der vi har vekslet mellom å tro at det er valper på vei, og å tvile – hun er jo like slank og spretten som vanlig! De siste par ukene derimot skjønner vi at nyttårsfeiringen likevel har båret frukter. Kanskje ikke mange, men likevel. Aiko er synlig rundere i livet.

Vi har fått valget mellom å ha henne hjemme, eller å la henne flytte på barselstue, men valget er ikke vanskelig – dette er spennende og noe som vi vil oppleve mest mulig av. Vi har lest oss opp på noe, men beste tryggheten er at vi har en erfaren oppdretter å støtte oss til. Beskjeden er at vi må ringe når hun mister matlysten, men den har

alltid variert, så da kan det bli mange bomturer. Er det noe annet vi kan se etter? Ja, om hun peser. Vi vil skjønne det når vi ser det. Vi teller dager, og venter spent. Flere dager vil hun ikke spise, og vi tenker at nå, kanskje? Men nei, så vil hun plutselig ha noe likevel.

Vi har ryddet plass i gangen, i en krok under et bord står det en svart hundeseng fra Biltema klar. Den skal være stor nok for både Aiko og noen valper. Vaskbar er den også, vi tenker at det er sikkert ikke så dumt. Vi har fått låne noen gode og vaskbare flistepper, og har en bunke håndklær og kluter ved siden.

Morgenen 6.mars er som andre morgener, men jeg skal være hjemme. Putler

på med mitt, mens Aiko holder på med sitt. Hun har vist litt interesse for den nye hundesengen, men ligger like gjerne på madrassen som hun har under trappen. Derfra har vi hørt endel gravelyder de siste dagene også, og tar det som et godt tegn.

Det er ingenting ennå som tyder på noe utenom det vanlige, men ganske nøyaktig 14.30 skjer det noe – hun er helt stiv et par minutter, hårene på ryggen står rett til værs – og så starter hun å pese. Hun peser som hun ikke har gjort før, men er ellers helt rolig. Meldinger sendes, og halvannen time senere er vi tre som følger spent med. Aiko ligger fortsatt under trappen, og vi har akkurat blitt enige om at neste gang hun tar en pause i pesingen, må vi få henne ut og over i barselsengen. Der vil det være lettere å hjelpe henne om hun trenger det.

Det går et par minutter, så tar jeg forsiktig tak i henne, løfter henne og bærer så lavt jeg kan, og legger henne forsiktig ned der vi vil ha henne. Hun er helt rolig og tillitsfull hele veien. Det var nok i siste liten. Fra hun er trygt nede tar det ikke mer enn et minutt før vi ser at første valpen er på vei. Det er et stort hode og oppdretter er klar. Han lirker forsiktig på valpen i takt med kompresjonene. Aiko legger kjevene løst rundt hånden hans som for å si at han må passe på, og holder de der til valpen er ute

– en stor og flott kremfarget hann. Vi skriver 16.19. Fasinerende hvordan morsinstinktene tar over. Aiko slikker og steller som vi ellers bare har sett på naturfilmer på TV. Morkaken spises ivrig, og er helt borte dat det noen minutter senere er i gang igjen. Denne gang er det en bakende som presser seg ut. Aiko er helt med, og 9 minutter etter er hann nummer to født, rød og fin i fargen. Morkaken glir raskt ned denne gangen også, men først etterat valpen er stelt. Denne gangen er det en litt annen ro over Aiko, hun er opptatt av valpene, og det er tydelig at det ikke er flere på vei. Fasinerende å se hvordan disse to små er ivrig søkende, tydelig at de leter. De roer seg når de endelig kommer til pattene, og mens de starter å suge, ser vi hvordan de formelig vokser foran øynene våre. De ser ut som de har det bra, Aiko er fornøyd, og da er vi det også. Alt er vel!

HVA SKAL BARNET HETE?

TEKST OG FOTO: BIRGITTE HAGESETER

Mor: Wakayama av Enerhaugen
(Aiko) Far: Gyokuryu av
Enerhaugen (Matsu)

Da valpene til Aiko og Matsu var født, fikk vi spørsmål om vi hadde forslag til navn. Noen føringer lå i bordet; navnet måtte begynne på «E», og ende på «av Enerhaugen». Det var et ønske å ha med «yama» etter mor, og kremen av shibavalper har gjerne «yuki» i navnet siden det betyr snø. At navnet skulle være japansk, var selvsagt. Navnet kunne samtidig ikke være det samme som en annen registrert shiba, så - her måtte vi tenke litt.

Vi lette på nett, og kikket i bøker, etter navn på «E». Det var ikke mange å finne, men vi falt raskt for Etsu

som betyr glede. Ingen av de andre navnene vi fant ga samme gjenklang, men kanskje vi kunne sette sammen dette og noe mer til enda mer særegne navn? «Yuki» ville vi jo ha med, og kanskje vi kunne kalle den ene opp etter faren? Matsu er en utrolig flott og trivelig shibahann som vi fikk låne en ukes tid da vi var på hyttetur rundt nyttårsskiftet. Det var turkameraten til Aiko som til slutt kom opp med «Etsuyuki» og «Etsumatsu».

Strengt tatt var vi nå i havn, siden ingen av disse navnene var i Shibaregisteret fra før, men vi følte likevel at det var noe som manglet. Ikke hadde vi fått med «Yama»

heller. Hva med et mellomnavn til begge? Den siste parringen var på toppen av det ene fjellet vi gjerne går til når vi er der. Der var det vinterlig, kaldt og klart. Da fødselen kom i gang flere uker senere, hadde vi akkurat hatt kulderekord i Bergen, så kunne vi flette dette inn på noe vis? «Yama» betyr jo fjell, og det skulle vi helst ha med. Når «Fuyu» betyr vinter, og «Fuyuyama» rett og slett oversettes med vinterlig fjell, syntes vi at navnevalget landet. At vi i tillegg bor i fjellsiden til Bergens laveste fjell (for def. se filmen «The Englishman Who Went Up a Hill But Came Down a Mountain» fra 1995), settlet navnene for oss:

=> Etsuyuki Fuyuyama av Enerhaugen (krem)
Etsumatsu Fuyuyama av Enerhaugen (rød)

Kjært barn har mange navn
Å kalle småene med fullt navn til hverdags, ble tungvindt i lengden. Vi endte derfor fort opp med å bruke det som skiller dem, hhv Yuki og Matsu.

Sett med våre øyne er Yuki en tenksom type som liker å betrakte verden, og gjerne setter opp et rent filosofisk uttrykk. Han er ikke den som først ypper til strid, men svarer på bøllete adferd. Går gjerne inn av seg selv om det er tid for å sove, og har sin favorittplass under trappen når

det er tid for en hvil. Den som alle tror er størst, men som veier minst. Om noen tviler; Mat er aller best fra mor! Å leke med tøyknuter er gøy, og å tygge på furukongler. Plutselige lyder derimot, sånn som dørlåsen på ytterdøren, noe som smeller, bjeffing fra nabohunden (en ung Rottweiler), er ikke like kjekt. Smpen er en skikkelig kosegutt, bare det ikke blir for lenge. Man må jo løpe og snuse litt også! Glad i å nappe i langt hår, og å løpe mellom beina. Tær må bare smakes på.

Matsu er en skøyer, full av energi og nysgjerrighet. Han kaster seg ut i det mest, og liker å innby til bryte-kamp. Tøffer seg, men et lite sjarmtroll. Glad i mat, også fra fat. Navnet tro er han glad i å leke med furukongler, men også med alt som er av kvister og i busker. Leter etter skjeggstubber på de han treffer, og elsker å stå med snuten ned i sko og å leke med lisser. Om de er på beina til noen, gjør det bare ennå kjekkere. Å leke sisten i hekken er topp, og også å snike seg innpå og angripe fra bakhold!

Kjært barn har mange navn, så Yuki kaltes like gjerne småen, isbjørnen og snødragen. Matsu gikk for furudragen (drageånde er ikke for pyser), småen og brunbjørnen. Rakkerfant og skøyer passet også.

OPPVEKST OG OPPLEVELSER

TEKST OG FOTO: BIRGITTE HAGESETER

Det har gått noen dager siden de to små kom til verden, og vi venter spent på når de skal åpne øynene. Ca. to uker har vi hørt, men med et par dagers slingringsmann før og etter. Ellers har det ikke skjedd så mye den siste tiden, annet enn at de har vokst mens vi har sett på. Aiko har derimot trengt å komme oftere ut enn ellers, så det har nok vært godt for henne også at vi har hatt litt roligere dager denne perioden. Har vi begge vært avgårde, har vi alltid hatt andre til å stikke innom for å se til.

2 uker gamle skal de få sin første ormekur, da må vi veie dem først. Den eldste er nå 850 gram, den yngste 50 gram tyngre. Banminth måles opp i rett

dose, og fingerfores. Litt forundret er de begge, men den glir da ned med litt lokking og luring. Dagen etter begynner Yuki å åpne øynene, broren venter ennå to dager. Da smaker førstemann på havregrøt. 18 dager gammel er Yuki på «langtur». Han har klart å komme seg ut av hiet og har krabbet nesten 3,5 meter bortover gulvet før han kommer med noen indignerte lyder. Det er visst på tide å sette opp noen sperringer.

Dagen etter er det Matsu som synes at grøten er spennende, han slikker i hvert fall litt. Han får Aiko til å skrike høyt litt senere når han vil die. Hva som skjer vet vi ikke, men det tar litt

tid før alt roer seg igjen.

3 uker gamle har de vokst til hhv 1200 og 1230 gram, fortsatt er det Matsu som tynger vekten mest. Begge to har nå begynt å få tenner, og de får smake valpevom for første gang. Dagen etter tester vi ut litt valpefor også. Begge deler må smakes på! Ingen storetere ennå, men smake gjør de begge. Det er forresten rart å høre på dem, de kakler (!) i vei så vi må kikke etter at ingen har byttet dem ut med hønsefugler. De logrer masse, og leker med små tøyknuter. Halsbånd type valp har de også fått, mætsjende i fargespekteret – estetisk må det være.

Noen dager etter tar vi dem på plenen for første gang, begge benytter anledningen til å gjøre fra seg stort. Lite ante vi at dette var spiren til mange lufteturer til alle døgnets tider. Fra nå av var det et svare leven hver gang en av dem hadde forretninger på gang – slikt skulle skje ute! Rekorden ble vel 5 ganger ila en natt, men en til to ganger ble det vanlige. Ikke for det, det er egentlig kjekkere å lufte valper på nattetid enn å vaske gulv. Så kanskje vi ikke skal klage altfor mye?

Nå går tingene raskt. De spiser litt vom/havregryn/olivenolje hver dag nå. Vi tenker at tiden er inne for å prøve på en liten biltur. 5 minutter. Matsu er veldig urolig, men det er mulig at han bare er sulten? Han roer seg i hvert fall raskt etter en god dose morsmelk. De hilser på en annen hund for første gang, ei samojedtispe som er på besøk hos naboer. Det går veldig fint.

4 uker gamle er det tid for neste ormekur. Vekten har steget til 1530 og 1610 gram, fortsatt med yngstemann i føringen. Mange grimaser, men vi gir oss ikke. Fra andre har vi hørt at det bruker tabletter, det har vi faktisk ikke tenkt på. Vi har bare tenkt at det var like greit å bruke det som Aiko har fått fra sin første dose før hun kom til oss.

En knapp uke senere er vi på biltur igjen. Denne gang er vi innom på besøk tre steder, de to første til folk de har hilst på flere ganger før, men alt er helt topp. De har fått hilse på Tetsu også, det gikk veldig fint, og Aiko hadde også helt roen. Tydelig at de var full av inntrykk da vi kom hjem, for her var det noen som sovnet fort og sov tungt.

Dagen etter ser vi at Yuki rister av seg vannet i pelsen etter å ha vært ute i regnet. Det er første gang vi har sett at noen av dem har gjort det, men det har kanskje ikke regnet så mye tidligere heller. Vinteren har vært lang i år, og selv her vest har snøen ligget lenge. Vi opplever også at Matsu kryper opp i reisebagen helt på egen hånd for å leke. Da kan ikke den symbolisere noe guffent i hvert fall.

De har begynt å reagere på andre ting også. For noen dager siden bjeffet Aiko på en katt i nabohagen. Da løp de små mot ytterdøren begge to. I dag ville Matsu inn med en gang han hørte en kråke krake fra treet. Tenker at de ser på døren som inngangen til hiet, og der er det trygt.

5 uker gamle tar vi dem med i skogen

for første gang. Det er veldig kjekt. Her er det mye å snuse på og bite i, løpe rundt og over. Det er fortsatt morsmelk som er mest stas, men det er godt å slikke litt i matfatet også. Yuki er fortsatt den som er minst interessert i mat fra skål. De får bli med å hilse på noen nabohus. I det ene bor det katt, den løper sin vei da den oppdager valpene. Pyse! Matsu har forresten begynt med trappeklatring, men bare til starten av 3. trinn. Trappen er åpen, så det bremses vel utforskertrangen litt. Innunder ligger madrassen til Aiko, så detter de gjennom, går det nok bra.

Mens Matsu klatrer, er Yuki på besøk hos noen naboer helt alene. Ikke mer enn et kvarters tid, men han koser seg. Kose seg gjør de som låner også. De har hatt hund selv, men måtte ta den litt tidligere i år da den ikke hadde det helt godt med seg selv lenger. Savnet er stort. Da er det kjekt med sjarmerende småtroll på besøk.

Knappe seks uker gamle har de sovet hele natten gjennom for første gang. De var ute kl. 23 kvelden før og ga ikke knyst fra seg før kl. 06 neste morgen. Ingen uhell i løpet av natten heller. Dobbel lykke! Selv om det er kjekkere å lufte, enn å vaske, er det godt å få sove natten gjennom selv også.

Vi forsøker oss på innkalling med ostebiter og smatting. Matsu skjønner tegningen raskt, mens Yuki er lite interessert. Så er jo han generelt lite opptatt av annet enn melk. Matsu kaster opp i løpet av natten, kanskje det ble for mye ost?

De løper så raskt mellom beina, og setter seg ned så tett inntil at vi knapt ser dem. De er alltid glade for å se oss, og noen skikkelige sjarmtroll. Det er på tide med 3. ormekur, og dermed tid for veiing. Yuki veier nå 2200 gram, mens broren er 2430. I dag gikk vi over til Labb Vekst fullfor til valper og unghunder av små og mellomstore raser fra Felleskjøpet. Det var veldig populært hos alle tre, også Yuki kastet seg over kulene etter først å ha fått snuten borti. Ikke like glupsk som de to andre, men langt mer ivrig enn med det forrige foret vi hadde.

Ut på tur igjen, nå med buss. Vi hadde valpene i reisebag mesteparten av tiden. Det gikk greit nok, men de ville nok heller sitte på fanget å se seg rundt – det er ikke så lett å sjarmere folk når de ikke er synlige! Vi traff forresten en voksen mann som synes at valpene var så skjønne at vi måtte bli med hjem og hilse på konen hans. Aiko kjeftet på hunden i huset, så den hunden ble resolutt sendt inn. Valpene fikk masse kos, og Yuki krøp godt opp i nakkegroppen på fru. Om kvelden fikk de hjelpe til med å beskjære eple- og plommetre. De løp rundt beina, ba om kos, og fikk mange gode kvister å tygge på som takk.

Snublefeller ja. Noen dager etter hylter Yuki høyt, så høyt at taket nesten letter. Han har prøvd å snike gjennom en dør som var på vei igjen. Han halter noen skritt mens han beljer i vei, men etter litt trøsteklapp er det værste over. Han hopper, danser, twister og kravler som han pleier.

6 uker gamle er det rene snublefellene. Vi tenker at det er på tide å prøve

kobbeltrening, men det er langt fra populært. Selv en tur på plenen er en prøvelse. Særlig Yuki protesterer indignert og høylytt og finner dette høyst upassende. Matsu gikk rett rundt på rygg med beina sprellende ende til vær. Vi tok en pause med lek med tauknuteballer, de var kjekke å løpe etter, og gode å tygge på. Prøvde kobbeltrening igjen senere på dagen, med lærhalsbånd denne gang. Det føles sikrere enn valpebånd når vi skal drive kobbeltrening. Langt bedre enn første gang, men fortsatt «stort forbedringspotensiale». De fikk en liten godbit av villsvin etterpå, det ble de like tusset av alle tre. De små har kanskje arvet sin mors smak?

Klippe klørne var det også tid for nå. Da fikk de først leke masse så de kunne

sitte rolig mens saksen var i bruk. Portrettbilder ble også tatt, og behørig lagt på nett. Om natten sov Aiko lenge et annet sted, så da var det to små som syntes at valpevom til frokost virkelig var snadder for sultne mager. Kobbeltrening stod på programmet også i dag. Til høylytte protester fra Yuki. Imens var Matsu alene hjemme. Da vi kom var han glad for å se oss, men verken stresset eller overivrig. I dag hadde vi også med oss Aiko og lot valpen følge etter henne. Med Matsu gikk dette strålende, han gikk som en prins, selvsikker og flott.

22. april og Aiko er 3 år. Trollungene har vært våkne flere ganger i natt. Det er litt fasinerende at de først går til utgangsdøren og gir beskjed, men at det kommer til soveromsdøren

om det ikke nytter. Dagene etter er hele den firbeinte familien på besøk i Sandviksveien, valpene skal på «treningsleir». Der opplever de mye, er på bytur og hos dyrlege, går i trapper og kjenner på luktspor av andre hunder i hus og hage. Når de kommer hjem igjen er det likefullt stor gjensynsglede.

Aiko kjenner etterhvert skarpe tenner og prøver å stikke av opp trappen. Det får Yuki til å løpe etter i raskt tempo, Matsu må manne seg opp litt mer. For første gang er det opp hele trappen. Etter maten er det Aiko som driver opplæring. På timeplanen står det visst noe om hvordan «riste ihjel». Hun viser dem etter tur hvordan de skal riste en

mus - om de klarer å fange en. Selv er hun en habil muse- og lemenjeger i skog og fjell, så dette er tydelig noe de må kunne. Hun bruker en knute og viser om igjen og om igjen, fra sakte til hurtig risting, helt til de små sitter og rister på tauverket som aldri før.

Det er forresten annen lek mellom valpene etterhvert. Det er fortsatt mye iver, men det kan også gå temmelig vilt for seg både fysisk og verbalt. Midt på dagen går vi tur i skogen, ute i nesten halvannen time. Ikke langt, men med masse snusing og lek. Aiko foran væreren i luften, og snuser ivrig. Hun har tydelig teven av noe, og litt etter finner vi helt fersk hjorteskitt. Det gjør

lykke, og de små smaker ivrig på hver sin kule før vi går videre, den største i hjelpenn. Plutselig knaker det tett ved, før det bli dørgende stille igjen, men vi klarer ikke å se om det virkelig var hjorten. Sporene vi finner rett etterpå er dog rimelig ferske. Det har nok vært et ungdyr utfra størrelsen å dømme. Valpenes morfar er forresten hjortjeger så her er det litt å slekte på.

Valpene får løpe fritt, og vi øver på innkalling. Det er ikke særlig vanskelig, de har nok lært hva lyden av plast kan bety. Det blir imidlertid vanskelig å ta bilder da. Vi treffer en mann som kjenner dem igjen som små japanere, han må de hilse på. Generelt er de veldig glad i å hilse på fremmede. Slik var Aiko også som liten, men hun har «roet seg» etterhvert.

Tørrforet får selskap av svinestek og fetaost i olje. Steken er litt stor for små munn, så da får vi trene på å kunne ta fra dem mat også. Kjekt å kunne om det får tak i noe de ikke bør.

Det begynner å nærme seg avreisedag for Matsu, men ennå har vi opplevelser som står for tur før morgendagen renner. Vi nytter den siste hele dagen sammen først på fjelltur, og så på «geocachetreff» i byen. Vi går til Geitanuken, drøyt 130 høydemeter opp og totalt ca 3 km før vi er hjemme igjen. Valpene går ivrig hele veien, med bare litt hjelp i de lengste og bratteste partiene. Mye ivrig snusing, smake på bekkevann også. Virker som at Yuki leser terrenget best, men en litt lettere kropp (ca halvkiloet nå) gjør nok sitt til at det er lettere å klatre de brattere partiene. Matsu virket som han får los underveis, støvsuger

bakken og lar seg ikke affisere med noe som helst. Hvor det hadde ledet hen om ikke broren hadde trengt et nødvendig stopp, er ikke godt å si. Nedover går det stort sett like greit med begge. Hjemme igjen 2,5 timer senere er de fortsatt full av energi, men slukner raskt etter en tur i badekaret (gjørmen sitter bedre på valpe- enn voksenpels) og et måltid mat.

Godt utvilt tok vi valpene med på busstur til sentrum, på «geocacheevent» med «dogs allowed». Der sjarmerte valpene alt som kunne kripe og gå og toppet det hele med å treffe sin far helt tilfeldig. Turister fra alle verdens kanter gikk nesten bananas for å hilse på, uten at det virket som at de små sjarmtrollene syntes at det var noe rart, eller uønsket. Ikke godt å si hvor mange snapper og digitale fotoalbum de endte opp i.

Turen hjemover gikk over så mange fartshumper som vi kunne finne, og det tok ikke lange stunden før roen senket seg i baggen. Vel hjemme var det tre sultne hunder som kastet seg over matfatet. De to minste lekte og slåss litt før de sovnet – godt mett på mange opplevelser.

Dagen etter er en merkedag, 29. mars flytter yngstemann hjemmefra. Han skal gjøre østlending av seg, få ny familie og nytt navn – Killua (utt. Kirrua) – og en lekeonkel på fire. Vi er sikre på at det skal gå godt, men er samtidig glade for at vi skal få beholde eldstemann ennå en stund. Han flytter ikke før den 10. mai, også han østover, til en familie som gleder seg og til daglig skal han kalles Nikito.

Så senker roen seg i huset igjen. Aiko virker som at det er helt greit å få ha oss tobeinte alene. Hun lette et knapt døgn etter den første, men ikke da den andre dro. Da var det nok greit. Og vi? Vi har hatt en fantastisk tid, krevende ja, men like fullt. En trygghet i det hele har vært at vi har hatt ekspertisen bare noen tastetrykk unna.

Valpene har hilst på ulike folk fra ca. 3 ukes alder, etterhvert flere, og i ulike aldre. De har vært på bil- og busstur, i skogen, men mest på plenen når vi har

vært ute. Av våtfor har vi brukt VOM valp, som regel bar, men noen ganger med lettkokte havregryn, evt. også med litt rapsolje.

Av tørrfor startet vi med Hills Puppy Healty Development Chicken, men gikk fra ca 6 ukers alder over til Labb Vekst fullfôr til valper og unghunder av små og mellomstore raser fra Felleskjøpet. Det har falt bedre i smak hos både den store og de små.

I neste utgave får dere en liten oppdatering på hvordan valpene har det nå når de har kommet til de nye hjemmene sine.

Årets brukshund 2018

Foreløpige resultater som er registrert på dog web pr 4/8-2018

		Gren	Antall resultater	Poengsum
Nr 1	Shibatroll's Savannah Of Tengai <u>Eier:</u> Eirik Knudsen/Bente K. Pedersen <u>Fører:</u> Bente K. Pedersen	Rally lydighet	4	16
Nr 2	Ølenskiold's Vinni <u>Eier/fører:</u> Geir Saxeide	Blodspor	1	4
	Izumi Go Ichiokasow Av Enerhaugen <u>Eier:</u> Gro Karete Bråtveit og Frank Møllevik <u>Fører:</u> Gro Karete Bråtveit	Blodspor	1	4
Nr 3	Shibatroll's Warrior At Heart <u>Eier/fører:</u> Stina Lande	Rally lydighet	1	3
Nr 4	Katsumoto's Inari <u>Eier/fører:</u> Laila Nagel	Blodspor	1	2
Nr 5	Go Klumpens Fox Jimmi <u>Eier:</u> Gro Karete Bråtveit og Frank Møllevik <u>Fører:</u> Frank Møllevik	Blodspor	1	1

Til alle dere som har lyst til å konkurrere om Årets brukshund.

Dere kan allerede nå sende meg resultater. Men det enkleste er at dere bare sender meg reg nr til hunden samt navnet på hunden på mail **l-nag@online.no**

Jeg finner resultatene på dog web og plukker ut de beste 5 resultatene, så dere trenger ikke sende meg noen kopi av kritikken så sant det ikke er utenlandske resultater. Fint hvis dere skriver hvem som er fører av hunden hvis fører ikke er eier.

Grener som er med i konkurransen om årets brukshund er

Rally Lydighet, Agility, Bruks (NBF), Blodspor, Ferskspor, Lydighet. (Grener som går under NKK)

Så send meg en mail uansett resultat, alltid like gøy og se hvor allsidig rasen vår er. Mer info om kriterier og utregning finnes på klubbens hjemmeside

<http://www.norskshibaklubb.net/index.php?id=4451726>

Lykke til med konkurransene utover høsten. Ny foreløpig liste vil komme i desember utgaven av avisa. Endelig resultatliste kommer når året er omme. Årets brukshund vil få premien sin utdelt på årsmøte på Japanspesialen i pinsen 2019.

Laila Nagel

NYTT DESIGN

*I anledning navnebytte ønsker vi oss nytt design på klubbens nettside.
Er du kompetent til å hjelpe med dette? Eller har du en god idé?*

Foto: Lone H Fillipson

Har du forslag til ny logo?

Når vi nå bytter navn til Japansk Urhundklubb i Norge (JUN) behøver vi også ny logo.

Dersom du har et forslag så send det til:
sekretar@norskshibaklubb.no

Vi trenger i den anledning også hjelp til å friske opp litt på klubbens nettside. Ta gjerne kontakt med styret om du kan bidra.

Mvh/Styret i Norsk Shiba Klubb

SUPER PREMIUM FØR TIL HUND OG KATT

SPORTSMAN'S PRIDE

OMEGA
PRIDE™
Skin & Coat System™

*Bedre ingredienser - Bedre kvalitet
- En vellykket opplevelse for et godt liv -*

Det foregår forskjellige aktiviteter rundt omkring i landet, lurer du på om det skjer noe i ditt nabolag? Ta kontakt med din distriktskontakt eller sjekk ut Facebookgruppene:

Shiba langs fjord og fjell (Hordaland/Sogn og Fjordane)

Shiba Turgruppe (Rogaland)

Shiba Østlandet

Shiba Nord-Norge

Shiba Sør (Sørlandet)

Shiba Søndre Midt-Norge

- I disse gruppene arrangeres det treff, forskjellige kurs eller du kan bare spørre om ting du måtte lure på eller dele bilder av din firbente venn.

Vil samtidig oppfordre oppdrettere til å tipse sine valpekjøpere om disse sidene. Sosialisering med andre shibaer og deres eiere bør ikke undervurderes.

Er det noen du mener bør skrives om i avisa?
Send gjerne inn forslag til
redaktor@norskshibaklubb.no

KLUBBENS KALENDER FOR 2019 ER NÅ I SALG.

PRIS 250,- (+ porto)

For bestilling, ta kontakt med
kasserer@norskshibaklubb.no

KLUBBENS RASEKOMPENDIUM
For de som kanskje er litt ekstra interesserte,
kan kjøpe dette flotte kompendiet.
PRIS 200,- (+ porto)
For bestilling, ta kontakt med
kasserer@norskshibaklubb.no

Kennel Enerhaugen

Foto: Bjørn Fornes

Wakayuki av Enerhaugen er en meget god representant for vårt oppdrett. Hun er sunn, med trivelig temperament og er en vakker og korrekt Shiba tise som vi er meget stolt over å ha oppdrettet. Begge hennes foreldre er også oppdrettet av oss og hun er mor til årets BIR og BIM på Shiba spesialutstillingen i Pinsen. Hennes kullsøster Wakayama er også Norsk Champion så dette må sies å være en vellykket kombinasjon. Stor takk til eierne Helle Sletvold og Bjørn Fornes for at dere har fått henne frem til Norsk, Svensk, Finsk, Estnisk, Nordisk og Internasjonal Champion. Hun er ikke bare pen men også utholdende og har i tillegg tittelen AD = Activity Distance. Vi setter stor pris på det gode samarbeide og vennskapet med dere.

HVA SER DOMMEREN ETTER?

TEKST: CHRISTEN LANG

Jeg har vært dommer på hundeutstillinger i mer enn 40 år og dømmer nå over 100 forskjellige raser. Da jeg første gang ble autorisert av NKK i 1975 var jeg da den yngste dommeren i Norge.

Jeg har dømt utallige tusen hunder rundt om i verden og vært 8 ganger i Japan for å studere de japanske rasene i deres hjemland.

Skal prøve å gi dere en liten innføring i hva som er viktige prinsipper i bedømmelse av hund, og hva dommeren legger vekt på ved bedømmelsen. Siden jeg skriver dette til Shiba-avisa vil jeg ta utgangspunkt i

de nasjonale japanske rasene som vår klubb omfatter. Sunnhet er viktig for alle, også for hunder. De mange hunderasene vi har i dag har jo forskjellige arbeidsoppgaver og rasestandarden er laget ut fra hundens bruk. Altså det som er funksjonelt for rasen når den arbeider vil også være det en dommer vil legge vekt på, og det som er et korrekt eksteriør for den spesifikke rasen. Men sunnhet innbefatter også mental helse og uten den nytter det ikke med en velbygget kropp. Mentalitet er jo som bygning forskjellig i de forskjellige rasene, de nasjonale japanske rasene

er kjent for å være psykisk og fysisk sunne hunder og det må vi være svært glad for.

For de japanske rasene gjelder at de må være stolt og modig uten å være aggressiv. En hund som for eksempel ikke bærer halen opp i ringen viser en uønsket adferd og kan ikke bli premiært = 0 Det er forskjell på en aggressiv hund og en nervøs hund men begge deler er uønsket (i alle raser) Vi ser av og til handlere som setter seg ned og holder hunden stramt i kobbelen og holder på halen. Denne måte å vise en japansk hund på er feil. Hunden skal stå alene i ringen og posere uten hjelp. Dette er en viktig del av hundens adferd.

De japanske hundene er ikke «show dogs» men har en naturlig skjønnhet. Det første dommeren legger merke til er om hunden er i balanse. Det vil si at hundens proposjoner tilsvare hva som er ønsket i standarden. (lengden måles fra brystbeinet til bakre del av låret, sittebeinsknoten. Og høyden måles fra bakken til skulderbladstoppen i FCI land)

Standarden er det eneste dommeren har å forholde seg til. Det er ikke rom for hans personlige oppfatning, (han kan ikke legge vekt på egenskaper som ikke står i standarden) Alle dommere vil imidlertid legge vekt på forskjellige detaljer i standarden og derfor kan en hund få forskjellig bedømmelse av ulike dommere.

Vi bruker aldri ordet liker når vi bedømmer hunder. Det er altså ikke den hunden dommeren liker best som vinner, men den han syntes kommer nærmest opp til standarden = idealet i rasen. Ingen hunder er uten feil så her må dommeren bestemme seg for

hva han syntes er viktigst. Hos en del brukshunder vil dette ofte være effektive bevegelser, mens hos en del andre raser er det andre detaljer som er viktigere. Det er en hjelp for dommeren at hundene har feil. Om alle var perfekt hvordan skulle han da kunne skille dem?

Når dommeren finner at hundens proposjoner er korrekt vil den oppfylle kravet i standarden. Hvis det er ønskelig med en kompakt kvadratisk hund vil ikke en rektangulær = lang hund være korrekt og denne hunden kan derfor ikke få eksellent. Det neste er at dommeren vil se hunden i bevegelse for å kontrollere at den er riktig bygget. En hund med knappe vinkler foran og bak vil bevege seg på en annen måte enn det en hund som en som er godt viklet vil gjøre. Den siste vil kunne ta stegene sine bedre ut. De japanske hundene er moderat vinklet. Det vil si at de har vinkler, men uten overdrivelse (slik vi ser hos for eksempel Schæferhund) men de er heller ikke steil bak.

Det siste dommeren ser på er hundens detaljer. Hvis det står i standarden at hunden skal ha relativt små ører som står fremover vil en hund med stor opprettstående ører ikke kunne få eksellent. Hvis det står i standarden at øyeåpningene skal være mandelformede vil en hund med runde øyeåpninger være feil. Det samme gjelder halen, om det står at den skal være løst ringet og høyt ansatt vil en tett ringet hale eller en lavt ansatt hale trekke ned premiegraden. Også pels og farge er viktig. En rød Shiba må ha en dyp rød farge og skal ikke være hverken brun eller blass. Og Urajiro = de cremfargede tegningene hos Shiba

BIR Shiba på Spidshundeklubbens utstilling i Fugleberg ble DKCH KLBJCH Ai We sed So Kinda Kool Kimmi, eier Frances Listh. (til venstre) BIM ble Akainus Your In My Mind, eier Liselotte Andersen.(til høyre)

er en veldig viktig detalj hos denne rasen. En hund uten gode kontraster = Urajiro, kan ikke få en topp premiering. Pelsen er relativt stri og skal stå ut hos de japanske rasene. En kort bløt pels er derfor feil. Helheten må være på plass, det innebærer at detaljene er korrekte og at hunden har et rasetypisk temperament. Alle hunder må ha et distinkt kjønnspreg. Det er forskjell på en pen hund og en korrekt hund som er rasetypisk. Dommeren må kunne forklare hvorfor hunden får den kvalitetsbedømmelsen han gir den og hvorfor den blir plassert i konkurranseklasse foran eller bak en

annen hund. Hundene blir alltid målt opp mot standarden og ikke mot hverandre slik de fleste tror. Håper dere har fått en viss forståelse for hva bedømming av hund innebærer etter å ha lest dette og nå har en bedre forståelse for hva dommer ser etter og hva han må legge vekt på ved bedømmelsen. Jeg er tilgjengelig for spørsmål om noen har det. Ellers har vi for Shiba et meget godt redskap til å forstå denne rasen i det illustrerte rasekompendium som er utarbeidet av klubben og som er tilgjengelig for de som ønsker å sette seg mere inn i hvordan denne rasen skal se ut og oppføre seg.

ÅRETS HAPPENING
2019

JAPANSPEZIALEN

8.-9. JUNI
HUNDERFOSSEN
CAMPING

Velkommen til
spesialutstilling for
Akita, Shiba, Shikoku, Kishu.
Kai, Hokkaido, American Akita
og Japansk Spisshund

stor cert
til klubbens
egne raser

Årets Dommere:
JUN: Christen Lang, Norge
NAK: Hans Almgren, Sverige

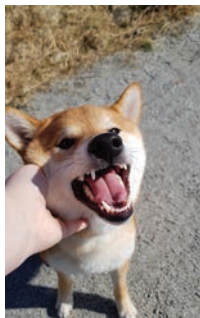
Hei alle sammen!
Da har vi gleden av å invitere til
det årlige shibatreffet
lørdag den 6. oktober fra kl. 12
hjemme hos klubbleder Vibeke.

Adresse:
Ambjørgvegen 361, 2838 Snertingdal.

Det blir i år som i fjor: En enkel tur, grilling, rebus, loddsalg og muligheter for å dele erfaringer, kunnskap og interesser med andre shibafolk.

Hvis du ønsker å bidra med noe, som et lite foredrag, en fremvisning, premier til loddsalg osv., er det bare å gi beskjed til Maiken (distriktskontakt Østlandet) eller Vibeke (styreleder).
Kontaktinfo finner dere foran i avisa.

Velkommen.
Vi gleder oss til å se dere!
Med vennlig hilsen
Maiken og Vibeke

AGILITYKURS 17.-19-JUNI

TEKST: GRO KARETE BRRÅTVEIT

FOTO: LAILA NAGEL

*Bak fv.: Amanda og Dexter, Instruktør Trond Pedersen og Bent med Zuka
Foran fv.: Bjørg og Chill, medhjelper Saga og Laila med Nari
(Ikke tilstede Kamilla med Akira)*

Forutsetningene for agilitykurset var kanskje ikke de beste. Den varmeste og klammeste sommeren på lenge, i kombinasjon med en til tider overoppheta gjeng shibaer, innba vel ikke til så mye fart og moro. Det tror jeg ble motbevist.

Fuller av forventninger var vi hele elleve ekipasjer klare for å lære mest mulig agility. Inndelt i to grupper ble

vi kyndig veiledet av Martine Frafjord, Trond Pedersen og medhjelper Saga.

Vi ble inndelt i to grupper. De som ikke hadde forsøkt seg på agility tidligere og de som hadde litt øvelse (for enkelte var denne beskrivelsen sterkt underdrevet...). Alle hindere ble testet og jeg tror det blir riktig å si at vi alle kom ut av helgen mye flinkere i agility enn da vi starta. Det er særdeles

*Bak fv.: Gro Karete og Timmi, Maiken og Marve, medhjelper Saga og instruktør Martine Frafjord, Stina og Yoshi, Lise, Frank og Jimmi
Foran fv.: 1kiri, Ina og Aron, Sushi*

tilfredstillende og merke progresjon om den er aldri så liten. Jeg tror vi alle fikk kjenne at jo, vi fikser faktisk litt agility vi også! Når jeg skriver dette er det nok mest for egen del, på min gruppe var det jo noen som var helt rågode! Det er veldig inspirerende, motiverende og nyttig å få trene med en så fin gjeng. Ja vi har shiba, men med øvelse, positivitet og pågangsmot er det ikke grenser for hva man kan få til. Jeg burde ikke nevne navn men å se hvordan Lise og Sushi, eller Ina og Aron løper agility...det er SÅ moro!

en treningsgruppe for de som vil øve agility. Gruppen finner du på Facebook og den heter Shiba-agility. For dette er det bare å juble. Så dere på østlandet er veldig heldige som har dette tilbudet, håper det vedvarer.

Ellers vil jeg bare få takke for et veldig kjekt kurs! Tusen takk til supre instruktører og til dere shibavänner som vi fikk trene sammen med. Håper NSK arrangerer flere kurs, vi stiller gjerne opp.

Etter agilitykurset har Ina tatt initiativ til

Gro Karete

NB! pga. en misforståelse uteble kritikkene til kaiene i forrige shib-a-visa, det beklager jeg. men her er de.

Kritikker Norsk Shiba Klubbs rasespesial 2018

Foto: Solvor Nærland med god hjelp fra Lone Filipssen

KAI

Championklasse, hannhund

Registreringsnummer NO50747/13
Besmiras First Wolf Boy
Katalognummer 0045
5 year, very nice gen app. Mask. head, dark eye
pigg. corr chest, sub bone, ex coat tail corr
move front rear good temp

Kval E Konk I, IBHK, BIR

Championklasse, tisper

Registreringsnummer DK13143/2011
Sankt Xandors Kuro Kana
Katalognummer 0046
7 year very good gen app fem head
ear should not be lower, good front past should
be streighter good constr. shiny but not off-
standing coat
good tail much drive in move
albow in front narrow in rear
good temp

Kval VG

Referat styremøte 5. Juni 2018 kl. 19.30

Til stede: Vibeke, Amanda, Ole, Yumi, Kristin, Mette og Eivind
(Frida fra kl. 21.15)
Forfall: Hege

Sak 44/18 Konstituering av nytt styre

- De nye medlemmene i styret har alle signert og returnert taushetserklæringen.

Sak 45/18 Økonomi

Klubben har per dags dato god og stabil økonomi. Etter årets Japanspesial er det kasserer for akitaklubben som har ansvar for oppgjøret.

På bakgrunn av handlingsplanen for perioden 2018-2019 og klubbens gode økonomi, skal det planlegges dommerkonferanse og oppdretterseminar.

Arbeidet med antall medlemmer fortsetter og det er ønskelig å få ut informasjon i årets siste shibavis og på klubbens hjemmeside at medlemmene må huske å betale kontigent ved årskiftet.

Sak 46/18 Utstillingskomite

- Redegjørelse for dagens situasjon:

Per dags dato har klubben ingen utstillingskomite. Det sendes en henvendelse til tidligere utstillingskomite hvor det bes om en formell bekreftelse på hvorvidt medlemmene i komiteen har frasagt seg sitt verv.

- Innkommet sak fra medlem: Styret har mottatt forslag til oppnevning av ny utstillingskomite/aktivitetskomite.

Styret stiller seg positiv til forslaget om kandidater til utstillingskomiteen. Det er ønskelig at den nye utstillingskomiteen kommer med forslag til en "arbeidsinstruks" vedrørende oppgaver som må gjøres før, under og etter japanspesialen. Det gis tilbakemelding til forslagsstiller om at styret er positiv til forslag om ny utstillingskomite, med det forbehold at tidligere utstillingskomite formelt trekker seg.

Styret ønsker at selve komiteen beholder betegnelsen "utstillingskomite" og at dette holdes adskilt fra andre komiteer. Dette fordi det er en komite som innebærer mye aktivitet og det må unngås at få personer blir pålagt en større andel av klubbens oppgaver. Videre er styret positiv dersom det er medlemmer som ønsker å opprette en egen "aktivitetskomite".

Sak 47/18 Styrets arbeid

- Utarbeide liste for årets brukshund: Laila Nagel

- Utarbeide liste for årets utstillingshund: Wenche Ulleberg-Bøhmer

- Planlegging av dommerkonferansen 2020: Eivind deltar i planleggingen. Aktuell dato for gjennomføring foreslås på neste styremøte 14.08.2018
Person som har løpende kontakt med SU vedrørende dommerkonferanse: står åpen til neste styremøte 14.08.2018.
- Kontakt med valpekjøpere: står åpen til neste styremøte 14.08.2018.
Merknad: styret skal foreslå ny løsning ift. valpepakke.
- Forslag: undersøke løsning for skriving av kritikker på Japanspesialen. Saken videreføres til neste styremøte.
- Ansvarlig for vandrepremier: Hege.
- Styrets kontaktperson mot webmaster: Vibeke.
- Forslag: Kristin Bugge Moe foreslås som distriktskontakt for søndre Midt-Norge. Styret beslutter å oppnevne Kristin Bugge Moe som distriktskontakt for søndre Midt-Norge.

Sak 48/18 Dogs4all 2018

Amanda er ansvarlig for klubbens stand på årets dogs4all. Flere personer har sagt ja til å bidra og planleggingen har begynt. Det vil bli satt opp vaktlister og dersom det er noen medlemmer som vil bidra kan Amanda kontaktes.

- Oppdatering av klubbens skilt/banner osv.: oppdateres ikke før ny logo er avklart.
- Amanda bestiller plass til standen og det sendes inn ønske om å bli plassert i nærheten av NAK/NAAK.
- Det bestilles parkeringskort. I tillegg ordnes det med forfriskninger til de som skal delta på standen.

Sak 49/18 Oppdatering av klubbens hjemmeside

- Forslag til navn i forbindelse med ny webadresse: Japanske urhunder, Junnorge og Japanskurhundklubb. Forslagene videreformidles til webmaster.
- Styret ønsker å beholde dagens domener, slik at det skal være enkelt å søke opp klubben.

Sak 50/18 Samarbeid med NAAK

- NAAK inviterer til aktivitetshelg i Elverum 11-14 oktober 2018. Styret deler informasjonen på hjemmesiden og klubbens facebookside.

- Forslag: vurdere samarbeid med NAAK i forbindelse med Japanspesialen. Forslaget videresendes til utstillingskomiteen og et eventuelt samarbeid må først drøftes med de involverte klubbene. Saken videreføres også til neste styremøte 14.08.2018.

Sak 51/18 Markering av klubbens 20-års jubileum

Forslag: bestille inn pin i forbindelse med at klubben fyller 20 år i juni.

I forbindelse med at klubben fyller 20 år er det ønskelig at dette markeres.

Medlemmene kan ta kontakt med distriktskontaktene for å undersøke hva som skjer i sitt område. Styret ønsker at det gis noe tilbake til medlemmene, ved at det bestilles inn pin som sendes ut med shibavisa. Det vil da være en pin med logo og årstall 1998-2018.

Vedtak: styret vedtar å bestille 500 pins i forbindelse med markering av jubileumet.

Sak 52/18 Eventuelt

- Årshjulet skal oppdateres: Vanja oppdaterer årshjulet fortløpende.

- RS: frist for å sende inn saker til RS er 15.08.2018. Dersom medlemmene har saker de ønsker at styret skal vurdere å sende inn, kan dette meddeles til sekretær.

Representant under RS: Amanda. Vara/reserve: Eivind.

- Oppmerksomhet til tidligere styreleder og sekretær: Styret bestiller blomster som sendes til tidligere styreleder Frank og sekretær Lisbeth.

- Fremtidig møteplan: styret ønsker å gjennomføre styremøte tirsdag i den andre uken i måneden.

- Styresamling: årets styresamling foreslås satt til en helg i september 2018.

- Innkallinger til styremøter publiseres på nettsiden. Eventuell sensitiv eller taushetsbelagt informasjon vil ikke publiseres.

Neste styremøte: tirsdag 14.08.2018 kl. 19.30.

STYRET INFORMERER

Frist for innsending av saker til styremøtene er to uker før møtet.

6. oktober (treff i Snertingdal),
13. november, 11. desember,
8. januar, 12 februar, 12 mars, 9 april,
14. mai og årsmøte 7. juni.

HUSK Å BRUKE #SHIBAVISA
NÅR DU POSTER BILDER PÅ
INSTAGRAM. KANSKJE ER
DET DITT BILDE SOM BLIR
VIST I NESTE UTGAVE AV
AVISA. BRUK OGSÅ GJERNE
#NORSKSHIBAKLUBB SÅ ER
DET KANSKJE DITT BILDE
SOM BLIR DELT PÅ KLUBBENS
INSTAGRAMKONTO.

A

**RETUR NSK V/AMANDA WAD HENRIKSEN,
AGATHE GRØNDAHLS GATE 34
0478 OSLO**